Владика диселдорфски и немачки Григорије оценио је да "у време када умни људи, интелектуалци, нипошто неће да прљају руке политиком, већ се од ње склањају као нечастиви од крста, појавио се неко код кога је превагнуо осјећај друштвене и политичке одговорности и ко је свјестан да се више нека куд".

„Будимо зато уистину тај народ у који вјерује Владета Јанковић, па заједно с њим – када је већ дошла ‘коса до бруса’ – пробудимо своју праву и ваљану природу, за коју је дошло крајње вријеме да се поново покаже“, написао је владика Григорије, у ауторском тексту за Недељник.

Владети као човеку у потпуности верујем

Говорећи о свом последњем сусрету са Београдом, он је навео да граду „пупак дирају, измјештају му органе, разграђују га и надограђују“.

"Већ су му нагрдили лице, остаје још само да му, као грачаничој Симониди, очи изваде. Нешто ми се стегло под грлом, ваљало би му раскрилити прозоре на плућима, да удахне ваздух, па макар и онај затровани", навео је владика Григорије.

Према његовим речима, "можда би та спасоносна рука могла да буде она Владете Јанковића".

"Осталом, њих двојца су толико слични. Београд и Владете Јанковић. Иако нисам од оних који пошто-пото полажу наду у људе, јер сва моја нада је у Онога у кога вјерујем и којм се молим - Владети као човјеку у потпуности вјерујем. Вјерујем му јер је он, на неки необичан начин, отјелотворење оног старог Београда, Београда који је из самог себе одавно прогнан. Владета је онај Београд који ме је пригрлио још као дјечака и чије слике су ми и даље најживље у сјечају", написао је владика Григорије.

(Нова)